

de Volkskrant

INTERVIEWS SCHULDEN

Mensen met schulden worden steeds armer: 'Ontbijtje bij de Hema is voor mij al vakantie'

Het leven voor personen met schulden en lage inkomens is de laatste tien jaar voelbaar moeilijker geworden. Geld voor boodschappen en persoonlijke verzorging is er steeds minder, mede door de btw-verhoging. 'Een verjaardag vieren zit er niet in.'

Bart Dirks 22 augustus 2019, 5:00

Beeld Rebecca Fertinel

‘Acht jaar geleden kreeg ik last van trombose en een massale longembolie. Na mijn scheiding bleef ik met restschulden zitten. Ik ging in de horeca werken. Het was roofofbouw, ik kon moeilijk lopen en was kortademig. Nu heb ik een WIA-uitkering en zit ik in de schuldsanering.

‘Het dagelijks leven, met drie kinderen, is zeker duurder geworden. Ik ben hier aangewezen op de Plusmarkt, dat is niet de goedkoopste supermarkt. Maar als ik een keer met iemand naar de Lidl kan meerijden, is een karboodschappen ook tientjes duurder geworden.

‘Als je weinig geld hebt, moet je creatief zijn. Lang leve apps als Social Deal, daardoor konden we met de kids met korting naar de Lion King en naar het Omniversum. Meer vakantie zit er niet in. En lang leve de Scoupy-app, die via je kassabon korting geeft op nieuwe producten.

‘Mijn vrouw verdient in deeltijd 800 euro netto, ik ontvang ongeveer 700 euro. Dat is net iets te veel om nog naar de Voedselbank te mogen of van regelingen voor minima gebruik te mogen maken. Ons inkomen is niet super laag, maar ik moet wel nog 33 duizend euro schulden aflossen.

‘Ik heb lang geprobeerd zelf het hoofd boven water te houden. Ik vulde het ene gat met het andere. Ik ben dolgelukkig dat ik nu een bewindvoerder heb. Ik krijg geen dreigmails van deurwaarders of herinneringen van schuldeisers meer, daar zitten echte aasgieren tussen. Je kan niet opboksen tegen de incassokosten. In 2021 zijn de schulden in principe afgelost.’

‘Ik wil niet dat mijn gezin weer in het ravijn kiepert’

Wie: Hilde Delissen (48), Houten

Getrouwd, dochter van 13 jaar

Beeld Rebecca

‘Acht jaar geleden ben ik ernstig ziek geweest. Toen ik opgekrabbeld was, bleek dat mijn man de financiën niet goed had kunnen regelen. Hij kampt met autisme, ADHD en depressies. Via de gemeente zijn wij een schuldsaneringstraject ingegaan. Helaas troffen wij het niet goed met de man die ons moest helpen: na een jaar hadden we geen 8.000 euro, maar 15 duizend euro schuld. Wij hadden failliet kunnen gaan door dit wanbeleid! Uiteindelijk heeft hij zijn ontslag in onze zaak gekregen van de rechter.

‘We moesten het doen met 50 euro leefgeld per week. De nieuwe bewindvoerder is gaan puinruimen. De Voedselbank was voor ons noodzaak, maar het is niet altijd het allergezondste eten. Na twee jaar Voedselbank hebben we anderhalf jaar geen pasta meer gegeten, daar hadden we even genoeg van.

‘Sinds vier jaar zijn we uit de schulden, maar het is geen vetpot. Ons inkomen, mijn man werkt 32 uur, is net te hoog voor minimaregelingen, zoals bijzondere bijstand. Onlangs kreeg hij een bonus van netto 2.000 euro. Helaas moeten we daarom 3.000 euro toeslagen terugbetalen. Dus die bonus kost ons 1.000 euro. Het is een kromme realiteit: het is bijna een straf om hard te werken.

‘Het dagelijks leven is zeker duurder geworden. Energie, huur, de boodschappen door de btw-verhoging. We zijn overgestapt van energiemaatschappij en provider, maar dat scheelt minder dan gehoopt. Vorig jaar kon onze bewindvoerder 100 euro per maand overhouden voor kleding of om te sparen. Dat kan nu niet meer; wij zijn er dus 100 euro op achteruitgegaan.

‘Ik ben blij dat ons gezin onder beschermingsbewind staat bij deze goede bewindvoerder. Als ik nog eens uitval, zullen wij niet weer dat financiële ravijn in kieperen.’

‘Ontbijtje bij de Hema is voor mij al vakantie’

Wie: Simone Rosier (46), Wilnis

Alleenstaand, zoon van 16 en dochter van 19

Beeld Rebecca Fertinel

‘Weinig geld hebben zit in kleine dingetjes. Boodschappen doen is elke week een drama. Naar welke van de zes supermarkten ga ik als eerste voor de aanbiedingen? Ik heb 80 euro leefgeld per week. Ik heb nog 3.000 euro schuld bij de woningbouwvereniging en mijn zorgkosten worden gesaneerd. Ik ben er nog wel anderhalf jaar zoet mee.

‘Bij de Voedselbank is het altijd afwachten wat ze hebben. De ene keer een oud stukje broccoli, de andere keer denk je: lekker, daar kan ik wat mee. Maar voor dure boodschappen, zoals wasmiddel en toiletpapier, moet ik toch naar de supermarkt.

‘Ik ben gescheiden, verloor mijn baan en ontdekte dat ik een aangeboren rugafwijking heb. Het deed zoveel pijn, ik kon niks meer. Deels is dat met operaties verholpen, maar ik ben wel elk jaar mijn eigen risico van de zorgverzekering kwijt. Vaak moet ik bij de apotheek bijbetalen voor medicijnen.

‘Een verjaardag vieren zit er niet in. Ik heb een autootje, omdat het anders geen doen is om bij het ziekenhuis te komen. De huur en energiekosten zijn gestegen, het tikt allemaal aan. Een ontbijtje van 2 euro bij de Hema is voor mij al vakantie. Het doet wel zeer als om je heen hoort dat iedereen lekker op reis gaat.

‘Ik ben blij met de schuldhulpverlening. Maar het lijkt me fijn om de financiën over een paar jaar zelf te doen. Dat heb ik nooit gedaan: vanuit de scheiding ben ik meteen in de ellende geraakt. Het is niet gemakkelijk, maar het heeft me ook sterker gemaakt.’